

сартà, Дюсчè тарлà, Елèнска главà, Ериклийка, Ивàновата рътлйна, Инджè бурун, Ириклийка, Иринджийка, Йолé арасъ, Кавàка, Кавàците, Кадвлан тарлà, Кадъ бунàр, Казанджй бунàр, Казълджйк, Калèто, Канарàта, Кантòна, Карà байр, Карà кютюк, Кармъз тарлà, Кàртовите ливàди, Касъка, Катърджийска пътèка, Кая дебй, Кая кесй, Келлè гедйк, Кечй кая, Кешèк кая, Кешкèк дерè, Кешкèк кая, Кистлъка, Кйчестà, Кортà кая, Крушките, Кузà кая, Кùлата, Куля съртà, Курт кая, Къзàк ак, Къзълджйк бунàр, Къшлà кая, Къшлà сърт, Къосерлийка, Ламбур маарà, Лъжà (Лъджà) дерè, Малката сиврия, Мàлкия гидйк, Манàфска ливàда, Марàта, Мàркова кàмък, Мèча поляна, Мургата, Нишан кая, Одà гидйк (Водà гидйк), Ортà алан, Осман тарлà, Осмòрката, Пàпурлука, Под сèло, Пожàрската скалà, Пумлукчй йол, Пушаната скалà, Сап дерè, Саркаджà, Седемтè брàтя букàци, Сейрèк чал, Семерлй бурун, Сиврията, Соргунлука, Срдната рътлйна, Стàнковото, Студèното клàденече, Сътмà бунàр, Текезлй алан, Текезлй келемè, Терзй кая, Тозлù кая (Тозлука), Тòплата водà, Топракчй йолù, Тунèла, Хаджй Димйтьр, Харманлъка (Харманите), Хашлù бурун, Христова пàпрат, Цончова пàпрат, Цончова нйва, Чавдаклàри, Чайр алан, Чакър бунàр, Чакър егрèк, Чам алан, Чатàл кая, Ченгенè конàк, Чèнювнèткова нйва, Чибуклука, Чир алан, Чирàз баши, Чирàз ак баши, Чобан мезàр, Чончова нйва, Чортлèня, Чотоклука, Чумèрна, Шахтата, Шейтан мезàр, Ъгловата, Юренджйк бурун, Юртлука, Юсùзовите нйви.

БЯЛА

Село в Сливенска община от долинен тип. Разположено е на 13 км северозападно от град Сливен край Беленска река (Бели дере), на височина 470–525 м.

На 4 км югоизточно от селото е разкрито тракийско погребение от VI–IV в. преди Христа с различни предмети, между които и сребърна торква. В землището има остатъци от няколко крепости. На 2,7 км югозападно е *Градището* с крепостна стена от кука зидария. На 5,5 км северозападно е крепостта *Градището*, охранявала стар път от с. Гавраилово през Бяла към Вратника. По трасето му е намерена пътна колона от времето на император Константин II – IV век от н.е. Крепост има и при *Градището (Хисар бели)* на 3 км югозападно от селото. На няколко места има останки от малки селища или стари гробища – в м. Марковец, Русковец, Ръженището, Харманите, Гайдовец, Гроба и др.

По предания Бяла е много старо селище, вероятно още отпреди османското нашествие. В самото село са открити останки от стара черква, за която преданието говори, че е част от манастир. Най-вероятно Бяла е най-старото селище в котловината с функции на център спрямо околните по-малки селища от колибарски тип. Наименованията на някои от тях носят също корена бял – *Бяла чешили*, *Малка Бяла*. Първото известно писмено сведение за Бяла е от 1627–1628 г. под името *Беле-и губеран* ('неверническа, християнска Бяла');